

[Yvonne Herløv Andersen]

I lovforslag nr. L 82, om forlængelse af dagpengeperioden ved fødsel, af Inge Krogh m. fl. er intentionerne jo de samme: at styrke moder-barn-tilhørsforholdet. Her vil man gøre det gennem forlængelse af dagpengeperioden efter fødsel. Som jeg lige har nævnt, er centrum-demokraterne positivt indstillet over for de tanker, der ligger bag et sådant forslag, og mener, at der i udvalget må finde en forhandling sted, der kan oplyse om, hvorledes disse intentioner bedst løses økonomisk og administrativt. Centrum-demokraterne kan ikke pege på denne løsning som den endelige, men vil også her være velvillige i udvalgsarbejdet.

Så har vi lovforslag nr. L 83 om forhøjet almindeligt børnetilskud i det første leveår, fremsat af kristeligt folkeparti, som jo næsten er det samme som CDs beslutningsforslag nr. B 23 om forhøjet børnetilskud ved pasning af børn i hjemmet. Dette forslag er jo i meget høj grad i tråd med centrum-demokraternes ønsker om alternativer til daginstitutionerne, især til vuggestuerne, og ønsker om at afhjælpe det pres, der er på disse institutioner for tiden. For centrum-demokraterne er der ingen tvivl om, at mange af de problemer, vi har med børn og unge i dag, kommer af en dårlig start, af for tidlig institutionsanbringelse og en alt for lang anbringelsestid daglig.

Det vil føre for vidt at gå dybere ind i dette forslag, da den eneste forskel på det og det af centrum-demokraterne fremsatte forslag er den periode, der skal gives et forhøjet børnetilskud i. Vi er imidlertid meget interesserede i at finde en løsning på disse problemer og kan tilsige en velvillig udvalgsbehandling.

Så kommer centrum-demokraternes beslutningsforslag nr. B 23. Jeg vil først og fremmest give socialministeren ret i hendes økonomiske betragtninger vedrørende forslaget, men dette forslag er i princippet fremsat for at få en tilkendegivelse fra de forskellige partiers side af, om den enighed, jeg møder rundt om i landet, når vi mødes omkring moder-barn-forholdet, har nogen bund i virkeligheden. For centrum-demokraterne er det ikke et spørgsmål om økonomi, men om der her i tinget er en vilje til at give forældre og børn den mulighed for at være sammen, som forslaget tilsigter.

Centrum-demokraterne ønsker at styrke kernefamilien ved at give de unge og deres

børn en god start på forældre-børn-forholdet, og forslaget omfatter børn i alderen fra 0 til 3 år, og det er rigtigt nok, at det er vuggestuealderen. Forslaget er ment som en frivillig ordning og skal ses som et alternativ til vuggestuerne og ikke som et ønske om at nedlægge dem. I kommunernes § 11-planer er der til nogle amter kommet ønske om ændringer vedrørende udbygning af daginstitutionerne, herunder specielt vuggestuer.

Centrum-demokraterne ser hellere dette midlertidige pres på disse institutioner løst på alternative måder i stedet for gennem en permanent udbygning af institutionerne.

I Københavns omegn er problemet, at der i én kommune trods faldende børnetal er meget lange ventelister, og her bygger man så tre nye permanente vuggestuer, til trods for at befolkningsprognoserne siger, at der om få år ikke er børn nok til at fylde dem. I Københavns amt er der en dækningsprocent på vuggestueområdet på 33, og med den yderligere udbygning, der skal finde sted, kommer vi nok op i nærheden af de 45 pct. på vuggestueområdet.

Tager vi så i betragtning, at en vuggestueplads i dag i Københavns omegn koster ca. 34.000 kr. brutto om året, vil der gennem en besparelse af udbygningen samt på de deraf følgende driftsudgifter nok kunne blive en vis økonomisk dækning for et forhøjet børnetilskud til de forældre, der måtte ønske at modtage det tilbud, som forslaget indeholder. Skulle det vise sig, at der ikke er enighed om at løse forældre-børn-problemet på denne måde, er centrum-demokraterne villige til sammen med andre partier at drøfte et forslag, der kan få en større tilslutning, så at vi kan komme et stykke ad vejen.

Tove Jørgensen (DKP):

I hele denne debat om barselhvile, som trænger sig på gang på gang, fordi der ikke er tilfredsstillende forhold for kvinderne under graviditet og fødsel, er der ligesom to ting, der prioriteres skiftevis. Det er, om kvinderne – jeg vil specielt fremhæve kvinderne i industrien – skal sikres under fødsel og graviditet, eller om ægtepar – her vil det i første omgang specielt blive dem fra de høje indtægtsgrupper med det lettere arbejde – skal sikres lige vilkår. Hvad er det, der skal